

Pica baptismal de l'església de Sant Pau d'Ordal

Subirats

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A l'interior de l'església de Sant Pau d'Ordal

Coordenades:

Latitud: 41.38146
Longitud: 1.79594
UTM Est (X): 399322
UTM Nord (Y): 4581804

Classificació

Número de fitxa: 08273-55
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Medieval Romànic
Segle: XII
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La part de la pica que es conserva és bona, si bé cal tenir en compte que tan sols es conserva la meitat de la mateixa.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Religió
Titularitat: Privada accessible
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Pl. de la Vila 11, Sant Feliu de Llobregat

Fitxes associades:

[Sarcòfag de l'església de Sant Pau d'Ordal](#)

Autor de la fitxa: Oriol Vilanova

Descripció

Pica baptismal fragmentària que es troba encastada a la paret d'una capella a la dreta de la porta d'entrada a l'edifici. Sobresurt la meitat de la peça, ja que es va recuperar de dins del mur de l'església on feia de reompliment, faltant-li gairebé l'altra meitat sencera. La forma és tetralobulada, amb una sanefa composta per una successió de petits triangles capiculats rebuidats a la pedra, que entorna la boca. També hi ha un petit cordó ornamental que ressegueix tota la seva circumferència i, juntament amb aquest, un altre de més gros. La pica té un diàmetre exterior d'1,20 m i una alçada de 0,81 m. Finalment hi ha, a la part esquerra i alta de la panxa, una inscripció gravada: "GURCO ME FECIT", corresponent al nom del constructor, o bé a qui en pagà l'obra. Els caràcters de la inscripció són bastant regulars.

Història

Aquesta pica baptismal va aparèixer durant les tasques d'excavació arqueològica que es van realitzar als anys '40 del segle XX a l'església i la necròpolis de l'església de Sant Pau d'Ordal. Segons els caràcters de la inscripció de la pica, es podria adscriure la peça a un període comprés entre els segles XII i XIV. La forma interna d'aquesta pica, còncava i de secció tetralobulada, era freqüent als segles V i VI, tant a les fonts encastades al paviment de l'església com a les piques exemptes. Segurament, aquesta forma va continuar utilitzant-se fins a finals de l'alta Edat Mitjana, i potser també durant els segles XIII i XIV, tot i que en aquest moment les formes ja canvien.

Bibliografia

A.A.V.V. (1992): "Catalunya Romànica". Vol. XIX. El Penedès. L'Anoia. Ed. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, p. 197-198. LLORAC I SANTÍIS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, pp. 200-206. LLORAC I SANTÍIS, Salvador (1978): "El Penedès durant el període romànic", dins MISCEL·LÀNIA PENEDESENCA, 1978, vol. I, p. 82. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p. 181.

